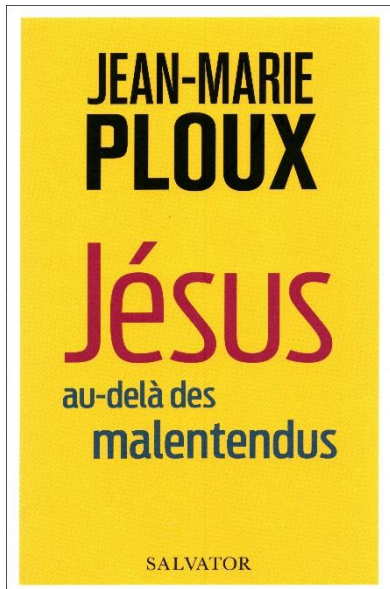

Misverstand

De vacantedagen in Frankrijk geven mij ieder jaar de gelegenheid om weer eens oude vrienden op te zoeken. En weer eens bij te praten. Zo was ik deze zomer op bezoek bij een oude studiegenoot van het Seminarie van de Mission de France, in Pontigny, in de jaren 1960, Jean-Marie Ploux. Ik kreeg van hem ook het laatste boekje dat hij had geschreven: *Jésus au-delà des malentendus* (Jezus verder dan de misverstanden). Hij beschrijft in dat boekje hoe de apostelen, de mensen, de leerlingen, Jezus alsmaar verkeerd begrepen hebben, hoe Jezus te maken kreeg met het ene misverstand na het andere, kortom, hoe de apostelen en de leerlingen er soms geen snars van begrepen hebben

In de Evangelie-lezingen van vorige week en van vandaag hebben we weer zo'n misverstand, zo'n onbegrip. Vorige week vroeg Jezus aan zijn leerlingen: "Wie zeggen de mensen dat ik ben?". En Petrus spreekt dan zijn mooie belijdenis uit: "Jij bent de Messias, de Zoon van God" En Petrus krijgt dan van Jezus het compliment: "Zalig ben jij, Simon, zoon van Jona, op deze steenrots zal ik mijn Kerk bouwen". Maar het verhaal van vorige week krijgt vandaag een vervolg. Want vandaag zegt Jezus dat Hij naar Jeruzalem moet gaan, om daar de dood te ondergaan, maar nu zegt Petrus: "Dat verhoede God. Zo iets mag jou nooit overkomen". Maar nu wordt hij door Jezus gecorrigeerd. En nogal fel: "Weg, Satan!". Petrus heeft er niets van begrepen. Het is één groot misverstand.

En inderdaad, zoals mijn vriend en oud-studiegenoot in zijn boekje schrijft, de Evangelisten beschrijven in hun teksten het ene misverstand na het andere. Want wat begrijpen de mensen wanneer Jezus genoemd wordt "rabbi", "zoon van David", "Mensenzoon", "Zoon van God"? Blijkbaar begrijpen ze iets heel anders dan wat Jezus bedoelt. Enfin, u hebt het allemaal wel een keer gehoord, zo'n misverstand dat we wel eens in een Evangelieteksten lezen:

- sommigen denken dat Jezus zich tot koning moet uitroepen, maar Jezus doet niet aan politiek,
- de moeder van Johannes en Jacobus die voor haar zonen denkt aan een goed betaalde topfunctie,
- apostelen die onder elkaar discussiëren wie van hen de grootste mag zijn in het Koninkrijk – maar het is niet het Koninkrijk waar ze aan denken,
- mensen die Jezus zien als een wonderdokter, die gratis consult geeft en ook nog acuut geneest,

- mensen die Jezus zien als een politicus, maar dan van de linkse kant, een soort hippie, die aan de gevestigde orde rammelt, en de farizeeën en saduceeën op hun nummer zet,
- mensen die de Messias verwachtten, maar nee, Jezus beantwoordde totaal niet aan het beeld dat men toen van de Messias had,

En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Het misverstand komt natuurlijk voort uit wat Jezus vandaag tegen Petrus zegt: "Je laat je leiden door menselijke overwegingen".

Het misverstand wordt eigenlijk pas rechtgezet als je heel het Evangelie hebt doorgelezen, als je met Jezus heel Zijn levensloop bent meegegaan, en dan, op het einde, het pas kan begrijpen. Zoals ook die Emmaüs-gangers, die heel eerlijk zeggen: "We dachten dat Hij het was, maar we hebben ons op Hem verkeken". Want ook de Emmaüs-gangers hadden er nog niets van begrepen. Nog altijd dat misverstand. Pas wanneer Jezus de Schrift uitlegt en het Brood breekt, dan pas begrijpen de Emmaüs-gangers dat hun ongeloof op een misverstand berust. Zoals Thomas, wanneer hij de vingers legt in de wonden van Jezus, en dan opeens beseft dat wat hij dacht berustte op een misverstand.

Onze vier Evangelie-teksten zijn als het ware detective-romans. Je leest het verhaal, er gebeurt van alles, je weet niet waar het naar toe gaat, je gaat van het ene misverstand na het andere, en pas op het einde, na de Verrijzenis, helemaal op het einde, krijg je de oplossing. En dan blijkt dat alles wat je had gedacht op een misverstand berust.

Petrus begrijpt niet waarom de Messias moet lijden. De profeet Jeremiah – we hoorden het in de eerste lezing – begrijpt niet waarom hij als profeet het woord van God moet preken, als alles en iedereen tegenzit. Wij begrijpen ook niet waarom er in ons leven soms zoveel tegenzit, waarom we soms zoveel tegenslag hebben, pijnlijke dingen moeten ondergaan, inclusief lijden en dood. Wij begrijpen ook niet waarom er in ons leven mislukkingen zijn, dingen fout gaan, en waarom mensen zoveel moeten lijden.

Maar wanneer wij dat allemaal niet begrijpen, is dat misschien ook niet een misverstand? Dat uiteindelijk onze God een God van liefde is, die zelf mens is geworden, die zèlf lijden en dood heeft ondergaan, maar ons ook in de Verrijzenisnacht van Pasen leidt naar eeuwig licht en leven. Dan is er geen misverstand meer.

Régis de la Haye, diaken